

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący)

SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 marca 2014r.,

inicjatywy przekazania innemu sądowi równorzędnemu sprawy związanej z zażaleniem **D. P.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w R. z dnia 9 października 2013r. o odmowie wszczęcia śledztwa (1 Ds. 1.../13), wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w [...] z dnia 27 stycznia 2014r., sygn. akt II Kp .../13,

na podstawie art. 37 k.p.k. a contrario

p o s t a n o w i ł

odmówić przekazania sprawy.

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej w [...], postanowieniem z dnia 9 października 2013r., odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie naruszenia praw pracowniczych **D. P.** i fałszowania dokumentacji szkolnej przez dyrekcję Publicznego Gimnazjum nr [...] w [...] oraz przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez sędziów Sądu Rejonowego i Okręgowego w [...] orzekających w procesach pracowniczych wymienionego. Zażalenie wniesione przez składającego zawiadomienie **D. P.** zostało przyjęte i przesłane do rozpoznania sądowi właściwemu. Postanowieniem z dnia 27 stycznia 2014r. Sąd Rejonowy w [...] wystąpił z inicjatywą przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w [...] nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd występujący inicjatywę swą uzasadniał potrzebą wykluczenia obawy składającego zażalenie D. P. o bezstronność Sądu Rejonowego w [...]. Skarżący bowiem wszystkich niekorzystanych dla siebie decyzji procesowych w innych sprawach dopatruje się w „zmowie lokalnych organów wymiaru sprawiedliwości” oraz czuje się w związku z tym osobą oszukaną i pokrzywdzoną, a także, jak sam twierdzi, pozostającą w konflikcie z miejscowymi sądami i prokuraturami.

Zgodnie z art. 37 k.p.k., Sąd Najwyższy może z inicjatywy właściwego sądu przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, jeżeli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. Niewątpliwie zagraża dobru wymiaru sprawiedliwości sytuacja, gdy postępowanie chociażby potencjalnie mogłoby być postrzegane jako prowadzone w sposób nieobiektywny. Podkreślić jednakże należy, że instytucja przewidziana w tym przepisie ma charakter wyjątkowy i tylko pod pewnymi warunkami może prowadzić do przełamania zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo. Obawa co do braku obiektywizmu sądu rozpoznającego sprawę uzasadniona jest w kontekście dobra wymiaru sprawiedliwości jedynie wtedy, gdy opiera się na znanych faktach i bierze za podstawę okoliczności rzeczywiście co najmniej mogące mieć wpływ na postrzeganie jego bezstronności. Niezadowolenie skarżącego z decyzji procesowych prokuratora oraz sądów z jednoczesnym wiązaniem tych okoliczności z bliżej niesprecyzowanym doszukiwaniem się bezprawnych działań tychże organów i przeświadczeniem o istniejącym między nim a sądami i prokuraturami konflikcie, nie jest okolicznością mogącą co do zasady stanowić podstawę przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k. (por. post. SN: z dnia 23 października 2013r., IV KO 68/13, Lex nr 1385695; z dnia 27 września 2013r., II KO 54/13, Lex nr 1375173). Co więcej, uznanie zasadności stanowiska prezentowanego przez Sąd występujący prowadzić mogłoby do podważenia zaufania do sądów, albowiem rodziłoby mylne wrażenie, że każda sprawa dotycząca w jakiś sposób sędziego orzekającego w danym sądzie, nie może zostać przez tę instytucję rozpoznana ze względu na z góry założony w takim przypadku brak obiektywizmu wszystkich innych zatrudnionych w nim sędziów. Takie stanowisko kolidowałoby z szeroko

rozumianym dobrem wymiaru sprawiedliwości i wręcz podważałoby autorytet sądów (por. post. SN: z dnia 27 listopada 2013r., IV KO 87/13, Lex nr 1396789; z dnia 4 lipca 2013r., V KO 46/13, Lex nr 1341293).

Mając na względzie powyższą argumentację, w realiach niniejszej sprawy nie sposób jest uznać, że rozpoznanie zażalenia D. P. przez Sąd właściwy mogłoby stanowić zagrożenie dla dobra wymiaru sprawiedliwości. Sąd Najwyższy wyraża niezachwiane przekonanie, że Sąd Rejonowy w [...] sprostą ciężącemu na nim zadaniu oraz że sposób procedowania w sprawie i jej załatwienie zgodnie z prawem zaświadczą najdobitniej o jego bezstronności.

Dlatego orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

kc